

Hans Thyge Jacobsen: Jeg kan ikke høre andet paa det ærede Medlem, som nu forlod Talerstolen, end at han forsøger paa at plumre Vandene ved Ordkunster. Nu siger det ærede Medlem, at jeg skulde have sagt noget om, at man paa staaende Fod kunde stille Ændringsforslag. Har det ærede Medlem da ikke hørt, at jeg appellerede til ham, jeg tror i en lille halv Snes Minutter af min Tale, om at forstaa, hvor omfattende, hvor stort og hvor vanskeligt et Arbejde det vilde være at naa frem til Ændringer i Socialreformen? Har jeg et eneste Øjeblik blot antydnet, at Det konservative Folkeparti var parat til at stille Ændringsforslag med det samme? Det ærede Medlem spørger: Hvorfor slutter Det konservative Folkeparti sig da til det foreliggende Forslag? Ja, det gør jo egentlig det hele saa forfærdelig vanskeligt... Ligesom det ærede Medlem indrømmede mig Ret til at drive politisk Agitation, saaledes indrømmer jeg ham den samme Ret, det er vi jo gensidigt nødt til at indrømme hinanden, ogsaa det er jo et Slags Ordgyderi. Men skulde vi dog alligevel ikke i vor Agitation holde os saa nogenlunde til det, der bliver sagt, og ikke søge at give Forsamlingen Indtryk af, at der bliver sagt lige det modsatte!

Jeg har intet Øjeblik sagt, at det var en let Sag, at man var i Stand til paa staaende Fod, at man var parat til i Dag at stille Ændringsforslag til Socialreformen. Jeg har sagt det modsatte. En anden Ting er, at der inden for Det konservative Folkeparti er en Del, der arbejder med disse Ting, og at vi til Brug for dette vort Arbejde meget gerne saa et saadant Undersøgelsesudvalg nedsat, med tilforordnede Embedsmænd, som det, vi har stillet Forslag om. Vi erkender nemlig, at hele dette omfattende og efter Socialreformens saakaldte Simplificering saa urskovagtige Omraade er det umuligt for nogen af os selv at tumle, der maa hertil skaffes Medhjælp af Administrationens Folk, af Fagfolk; det kan vi ikke opnaa paa nogen som helst anden Maade end ved, at et af Rigsdagen nedsat Undersøgelsesudvalg faar Embedsmænd tilforordnet.

Jeg var glad ved at høre, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vedstod de Udtalelser fra Socialreformens tredie Behandling, som jeg citerede. Det ærede Medlem vedstod i Dag, at Venstre var gaaet med til Socialreformens Vedtagelse under de Forudsætninger, som det ærede Medlem ved den Lejlighed nævnte. Jeg bringer da i Erindring, at den ene af disse Forudsæt-

ninger var, at der efter Socialreformens Ikrafttræden skulde blive en Nedgang i det offentliges Byrder paa 8 Mill. Kr., saadan som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen klart og umisforstaaeligt har udtalt det, og som jeg citerede før. Der er imidlertid blevet en Stigning paa 73 Mill. Kr., saa at Forudsætningerne er bristet, det tror jeg, vi skal opgive at forsøge at skjule, baade for os selv, for hinanden og for andre.

Saa siger det ærede Medlem, at han og hans Parti har ikke kunnet garantere for de Oplysninger, der dengang forelaa; man tog dem, saadan som de blev forelagt af de ansvarlige Ministre og den ansvarlige Administration. Ja, det er klart, men det ærede Medlem og hans Parti troede paa det. Den Forskel er der mellem det ærede Medlem og hans Parti paa den ene Side og mit Parti og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, som var Ordfører, paa den anden Side, at det ærede Medlem og hans Partifæller troede paa disse Oplysninger og handlede paa Grundlag deraf, medens vi ikke troede paa dem og afstod fra at handle paa Grundlag af dem.

Det ærede Medlem sagde, at jeg kan ikke foretage en adækvat Sammenligning ved at tage et Aar under den gamle Lovgivning og konfrontere det med et Aar under den nye Lovgivning. Det er fuldstændig rigtigt, og det er heller slet ikke det, der har været Formaalet med mine Udtalelser i Dag. Jeg kan maaske dog gøre den indskudte Bemærkning, at et saa voldsomt Spring opad i de sociale Udgifter, som vitterlig har fundet Sted, maa tilsige en ikke blot at tro paa, men at være klar over, at der her er foregaaet noget, som ikke fra nogen Side var beregnet, som man fra de Herrers Side intet Øjeblik har givet klar Besked om.

Men det, jeg ved denne Lejlighed har ønsket at udtale mig om, er ikke en saadan Sammenligning, men det er en Sammenligning mellem noget helt andet, en Sammenligning mellem de klare og tydelige Udtalelser og de forelagte Dokumenter, paa Grundlag af hvilke de klare og tydelige Udtalelser blev fremsat, hvorunder man ogsaa fra det ærede Medlems Partis Side vedtog Socialreformen, en Sammenligning mellem dette og det, som er sket. Og det er da ogsaa det, jeg maa bede den højtærede Socialminister lægge Mærke til: de Udtalelser, jeg har fremsat i Dag, er ikke tøjlesløse, de er tøjlet for hver eneste Udtalelses Vedkommende med Citater, som den højtærede Minister kan gaa hen og slaa efter. Ikke een af mine Udtalelser har jeg fremsat paa det løse i Dag, hvert eneste Tal, hver eneste